

بسم الله الرحمن الرحيم

Haber-Yorum

Seçici Adalet Mi?!

Haber:

Adalet Bakanlığı Salı günü, Suriye devletinin hukukun üstünlüğüne ve anayasa tarafından güvence altına alınan kamu hak ve özgürlüklerine saygıya olan bağlılığını teyit eden bir açıklama yayınladı. Bakanlık, düşünce ve ifade özgürlüğünün, kamu yararını gözeten ve sivil barışı ve kamu düzenini sağlayan yasal çerçeveler kapsamında uygulanan temel bir hak olduğunu vurguladı. Ayrıca uygulanan yasaların bu hakların uygulanmasına ilişkin açık kurallar belirlediğini ve bunların yasal çerçeveyi aşmamasını sağladığını açıkladı.

Yorum:

Adalet Bakanlığı adına yayınlanan açıklamada yer alan bazı ifadeler üzerinde durmayacağım gibi Adalet Bakanı'nın meslektaşlarına tavsiyede bulunarak zulme karşı uyarıda bulunduğu izlenimini veren konuşmasına da girmeyeceğim; buradaki konuşmam, metinlerle ilgili değildir, aksine birbirinden tamamen zıt olan iki sahne arasındaki karşılaştırma hakkında olacaktır:

İlk sahne, birkaç gün önce serbest bırakılan bir grubu temsil eden sahnedir; Hasan Sofan'ın da ifade ettiği gibi, bu serbest bırakmanın başlığının “devletin izlediği uzlaşma politikası” çerçevesinde olduğu ve serbest bırakılanların ellerinin kana bulaşmadığı yönünde olmasıdır. Ancak kısa süre sonra dolaşan görüntüler ve sahneler bu iddiayla çelişmektedir; görüntüler meselesini bir kenara bırakırsak bile, sabit olan gerçeklikler, onların arasında halk ayaklanmasını doğrudan veya dolaylı olarak bastırmaya katılan aktif askeri birliklerde görev yapan subayların da olduğuna, buna rağmen anayasanın şemsiyesi altında dışarı çıktıklarına ve en iyi şekilde karşılandıklarına işaret etmektedir!

Öte yandan görünen o ki bizzat anayasa, gençlerin bir diğer kesimine, yani devletin onlara karşı ne düşündüğünden veya hissettiğinden ya da meydana gelen herhangi bir anlaşmazlık veya düşmanlıktan bağımsız olarak kendi tarihleri olan gençlere koruma garantisi vermemektedir. Bu kişiler, tamamen farklı bir zihniyetle yargılanmaktadırlar!

Bu gençlerin bazıları suçlu baba Esad ve oğula karşı açık bir tutum sergilerken, onlardan bazıları kaçak rejime karşı çıkmış ve bazıları da devrimin bir parçası olmuştur. Allah'tan, onların yapmış olduklarını kabul etmesini ve onları hasenatlarının mizanına koymasını temenni ediyoruz; zira onlar, omuzlarında bilinçlendirme savaşını taşımışlar, hem ümmetin izzet ve onuru, hem de Nübüvvet Minhacı üzere İkinci Raşidi Hilafeti kurarak İslami hayatı yeniden başlatmak için çalışmışlardır.

Bu kişiler tamamen bir karanlıkta yargılanıyorlar; zira yargıç maskeli, gardiyan maskeli, hatta savunma avukatı olarak atanan kişi bile, saldırgan bir avukat gibi davranıyor ve onlar zincirlerle bağlanmışlardır. Onlar hakkında, bir benzerini Sednaya Hapishanesi'nde ilk kez duyduğum ağır cezalar verilmiştir; bunu duygusal bir tepki olarak söylemiyorum, aksine gençlerden birinin, Yüksek Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından “On iki yıl hapis cezasına çarptırıldım” dediği andaki yaşadıklarını tanımlamak için söylüyorum.

İki sahne arasındaki garip paradoks, bizi şu meşru sorulara yönlendiriyor:

Anayasa, seçici bir ilkeyle mi uygulanıyor? Bir grubun hak ve özgürlüklerine diğerinden daha fazla mı saygı gösteriliyor? İfade özgürlüğü kişilere özgü bir hak haline gelip onların dışındakiler için yasaklanmış mıdır?

Bu sorular, zulüm ve sonuçları konusunda tavsiye ve uyarıda bulunmak için kürsüye çıkan Adalet Bakanı'na yöneltilmiştir; eğer o, bakanlığına bağlı mahkemelerde ve bölgelerde neler olup bittiğini bilmiyorsa, felaket büyüktür; yok eğer biliyorsa, felaket daha da büyüktür!

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Abdu ed-Della - Suriye